

ind paa det af det ærede Mindretal omhandlede Spørgsmaal, hvorvidt man ved Finantsloven kan forandre andre Love; thi om dette Spørgsmaal er der utvilsomt noget delte Meninger blandt Flertallets Medlemmer, og da det strengt taget ikke henhører til selve Begrundelsen, saa kan jeg forbigaa det. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at selv om man i det Hele taget stød paa det Standpunkt, at dette kunde lade sig gjøre — hvilket Standpunkt jeg personlig hylde — er det et andet Spørgsmaal, hvorvidt det vil være hensigtsmæssigt; og saa dette Spørgsmaal har det ærede Medlem opfattet, idet han mente, at det vilde være heldigere ikke at have en vis Ordning for Indførelse, Omgang, Tjenestetid osv., og at man hellere skulde have det løst her, saa at Regjeringen kunde indfalde, naar og hvorledes og til hvilken Tid den vilde. Det Sidste tror jeg ikke vilde være rigtigt. Jeg tror, at det vil have overordentlig stor Betydning, at det værnepligtige Mandstab forud ved, til hvilken Tid det regelmæssig bliver indkaldt, hvoolenget det i første Fald kan holdes inde osv., for at det derefter kan tage Bestemmelse om Tjenesteforhold og andre Forhold; jeg tror derfor, at det har Betydning, at Saadant har en vis Fasthed. Hvad nu angaar det ærede Medlems mere almindelige politiske Betragtninger om den neutrale Stilling, vi skulde opnaa, saa skal jeg heller ikke gaa dybere ind derpaa. Det er motorisk, at selv om vi havde en neutral Stilling, var det Hvervæsen derfor ikke uforføndt; tværtimod, det viste sig i den fransk-tydske Krig, at baade Schweiz og Belgien havde meget stærk Brug for de Hærkræfter, de havde; men det ærede Medlem kom til at bruge et Udtryk som jeg er overbevist om, at han ved nærmere Eftertanke ikke vilde have brugt det er dette, at Danmark skulde værne sin udelte Bestaaen. Danmark har ikke — og jeg er overbevist om, at Alle ere enige derom — nogen udelte Bestaaen; Danmark er det. Dette Forhold skal jeg ikke nærmere ontale; men vi vide Alle, hvad Betydning det har for os. — Hvad nu selve Forslagets Betimelighed angaar, da maa Flertallet skjønne, at da vi nu først paa anden Maaned behandle Forslaget som Hærlovens Revision, saa kan det ikke med Billighed forlanges, at vedkommende Udvalg skulde være kommet saa vidt frem, at man kan have nogen bestemt Forordning om, at dette Forslag ikke skulde blive til Lov i denne Samling, og jeg er overbevist om, at den ærede Forslagsstiller selv vil indrømme, at der ved Behandlingen af Hærloven er den rette Plads for os til at fremkomme med Fordringer, Dissker og Forventninger med Hensyn til den nye Ordning. Da nu altsaa det ikke endnu er afgjort, om man ikke allerede derigjennem kommer til en Ordning, som i det Hele maa findes tilfredsstillende, saa forekommer det mig, at disse Forslag ikke ere betimelige. Hvad Forslagenes Realitet angaar, da er jeg fuldstændig enig med

det ærede Medlem i, at hovedfulds Forandringer — jeg benytter her det ærede Medlems Udtryk — ikke nytte noget; men det forekommer mig dog, at disse Forslag ikke saa ganske holde fast paa denne Sætning, dels med Hensyn til den meget betydelige Indskrænkning af Ovelserne uden Angivelse af en bestemt Tid og navnlig med Hensyn til Munderingssager. Med Hensyn til det sidste Spørgsmaal er jeg i Principet enig med det ærede Medlem; vi have tidligere i Forening med flere andre ærede Medlemmer stillet Forslag om Gjennemførelse af Selvbeklædningsystemet; men dette System have vi ikke, og jeg kan sige, at vi sørgjæves have søgt det gennemført; thi Thinget har ikke vedtaget et saadant Forslag. En anden Sag var det, hvis man i den Henseende havde faaet en fast Regel, som det ærede Mindretal selv indrømmer, at være forføndt, for at kunne lade Beklædningsforpligtelsen gaa over paa det værnepligtige Mandstab, eller ogsaa paa Andre, saaledes at der var en Garanti for Krigsbestyrelsen, som kunde være tilstrækkelig for den, eller — jeg vil hellere sige — hvis der var en af Krigsbestyrelsen selv anerkendt Garanti for, at de forføndte Hensyn vare tagne, da vilde denne Nedsættelse være begrundet; det er jo et Spørgsmaal, om vi ikke ved det nuværende Munderingssystem i Grunden adgive flere Penge, end forføndt er; men saa længe man ikke er kommen ind paa Selvbeklædningsystemet, saa vilde det være lidt hovedfulds, saadan lige med Et, at negte alle Ansøffelser; thi saa kunde jo det Samme indtræffe, som indtraadte i 1864; man indkaldte Mandstab, men man havde Intet at flæde dem med, det ville vi ikke udsætte os for. — Forslaget med Hensyn til Cleffolen er heller ikke betimeligt eller forføndt forberedt. Jeg forstaaer meget godt det ærede Medlems Begrundelse, og jeg benægter ikke, at den Dag kan komme, da man kan finde dette Forslag betimeligt. Jeg udtaler i den Henseende ikke Flertallets Mening i Almindelighed, thi det kan være, at der er enkelte Medlemmer i Flertallet, som af Hensyn til, at Bestemmelserne om Cleffolen staaar i en organisatorisk Lov, til Jenhver Tid ville krympe sig ved at stemme for at flette dette paa Finantsloven; men jeg vil som sagt ikke for mit Vedkommende sige, at den Dag ikke kan komme, da jeg kunde finde et saadant Forslag betimeligt. Jeg tror saaledes, at jeg — uden at jeg skal gaa dybere ind paa Sagen — har fremsørt de Bemærkninger, som Flertallet i Almindelighed maatte kunne enes om med Hensyn til disse Forslag. Jeg tror ikke, at de kunne modtages af nogen Krigsbestyrelse, undtagen, at det vilde forvolde meget betydelige Forvillinger netop med saa kort Forberedelse som i det kommende Aar; vi vide jo, at Fodfolket skal indkaldes den 25de i næste Maaned, og at en Del af de øvrige Vaaben allerede er indkaldt, og naar det ærede Medlem siger, at han